

- 2) jest inwalidką,
- 3) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa, uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu.

Art. 20. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może objąć uprawnieniami wynikającymi z niniejszej ustawy również pracowników zatrudnionych pod ziemią w innych kopalniach niż wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 1.

Art. 21. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek właściwego ministra lub Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, może przyznać w wypadkach szczególnie uzasadnionych górniczą emeryturę, rentę inwalidzką lub rentę rodzinną osobom, które nie spełniają wszystkich warunków wymaganych do uzyskania tych świadczeń.

Art. 22. (pominięty²³⁾).

Art. 23. (pominięty²³⁾).

Art. 24. 1. W sprawach nie unormowanych niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy: art. 4, 5, 10, 12, 14, 16—25, 31, 33, 34, 36, 43, 45, 67, 68 ust. 3, art. 69—80, 85—112, 115—120 i 126 ustawy wymienionej w art. 3²⁴⁾.

²³⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

²⁴⁾ Powołane w tym przepisie art. 16—21, 31, 67, 68 ust. 3, art. 74 i 75 nie obowiązują w świetle art. 45 ustawy wymienionej w przypisie 2. Problematykę tę reguluje ustawa wymieniona w przypisie 2.

2. Ilekroć ustawa odsyła do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, uzależniających prawo do świadczeń lub ich wysokość od posiadania ustalonego okresu zatrudnienia, przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie ustawy lub ich wysokości uwzględnia się odpowiednio okresy pracy górniczej, pracy równorzędnej z pracą górniczą i okresy zaliczalne do pracy górniczej.

Art. 25. (pominięty¹⁴⁾).

Art. 26. (skreślony²⁵⁾).

Art. 27. Traci moc ustawa z dnia 26 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19, z 1972 r. Nr 53, poz. 341, z 1974 r. Nr 21, poz. 116, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 oraz z 1982 r. Nr 7, poz. 60).

Art. 28 Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

²⁵⁾ Przez art. 8 pkt 9 ustawy z dnia 24 maja 1990 r. wymienionej w przypisie 10.

155

OBWIESZCZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 17 lutego 1995 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 132, poz. 682) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 61, poz. 357), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 27 lutego 1992 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 17, poz. 73),
- 2) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 76, poz. 347),
- 3) obwieszczeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1994 r. o utracie mocy obowiązującej § 20 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 76, poz. 348),
- 4) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 132, poz. 682), i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje:

- 1) § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 27 lutego 1992 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 17, poz. 73), który stanowi: „§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że § 1 pkt 2 lit. e) wchodzi w życie z dniem 1 marca 1992 r.”,

2) § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 76, poz. 347), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

3) § 3 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej

z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz. U. Nr 132, poz. 628), który stanowi:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.”

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą: *L. Podkański*

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Współpracy Gospodarczej z Zagranicą
z dnia 17 lutego 1995 r. (poz. 155)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 22 sierpnia 1990 r.

w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat.

Na podstawie art. 70 ust. 2 pkt 2 i ust. 5 pkt 2—4 oraz art. 88 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312).

Rozdział 2

Kontrola i dozór celny towarów i środków przewozowych

§ 2. 1. Po doręczeniu dokumentów przez podmiot dokonujący obrotu towarowego z zagranicą, przewoźnika lub spedytora funkcjonariusz celny sprawdza stan zamknięć celnych na środkach przewozowych lub towarach, zgodność cech i numerów tych środków z dokumentami, a w miarę potrzeby może sprawdzić stan opakowań towarów, ich ilość, znaki i numery.

2. W razie stwierdzenia rozbieżności z treścią dokumentów lub uszkodzenia opakowania albo zamknięć celnych lub w razie dokonania przeładunku określonego w art. 43, funkcjonariusz celny przeprowadza rewizję celną towaru. Odpowiedni protokół na powyższą okoliczność przy przewozie pojazdami drogowymi sporządza funkcjonariusz celny z udziałem przewoźnika lub spedytora, a w innych rodzajach przewozu — przewoźnik albo prowadzący magazyn, przyjmujący towar na przechowanie, z udziałem funkcjonariusza celnego.

3. W toku wykonywania czynności przewidzianych w ust. 1 i 2 funkcjonariusz celny przeprowadza w miarę potrzeby rewizję celną środka przewozowego.

§ 3. 1. Po dokonaniu czynności przewidzianych w § 2 funkcjonariusz celny nakłada zamknięcia celne bezpośrednio na dostarczone towary lub na środki przewozowe.

2. Nie nakłada się zamknięć celnych na towary:

1) znajdujące się na statkach morskich, z wyjątkiem broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, środków obezwładniających, napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych, używek oraz przedmiotów innych niż potrzebne do osobistego użytku, posiadanych przez członków załogi,

2) przewożone zgodnie z przepisami o przewozach bez opakowania w niektórych wagonach, otwartych barakach albo innych środkach przewozowych.

3. W innych wypadkach niż określone w ust. 2 można zaniechać nakładania zamknięć celnych, jeżeli nie zachodzi obawa naruszenia tożsamości towarów celnych.

§ 4. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio do towarów składanych i przechowywanych w składach celnych.

§ 5. 1. Na przekazywany towar nakłada się zamknięcia celne.

2. W razie niemożności nałożenia zamknięcia celnego opisuje się towar w dokumencie przekazowym lub w inny sposób zapewnia się ustalenie jego tożsamości.

3. Organ celny odbiorczy dokonuje czynności określonych w § 2 i o dokonanym odbiorze przekazanego towaru powiadamia organ celny nadawczy.

4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza w razie przekazywania towarów przewożonych przez polski obszar celny, towarów przewożonych w przesyłkach cało-wagonowych lub pod konwojem funkcjonariusza celnego, przekazania towaru można dokonać w sposób uproszczony; przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Rewizji celnej towarów przewożonych ze sobą przez podróżnego i osobę przesiedlającą się można dokonać wyrętkowo, odstępując od rewizji celnej bagażu lub ograniczając ją tylko do niektórych sztuk bagażu.

§ 7. Organ celny może dokonać rewizji celnej towarów przewożonych przez podmioty nie wymienione w § 6 wyrętkowo, jeżeli przedmiotem przewozu są: